

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihailă Vitalie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihailă Vitalie împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 12 iunie 2015, Mihailă Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Mihailă Vitalie a indicat că la 14 mai 2015, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 505/ps, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară în temeiul art. 35 lit. e) din Legea ”Cu privire la Poliția de Frontieră” nr. 283 din 28 decembrie 2011 – retrogradare în funcție cu o treaptă, pentru atitudinea neglijentă față de îndatoririle de serviciu, tăinuirea ilegalităților depistate la frontiera de stat.

Consideră reclamantul că ordinul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 505/ps din 14 mai 2015 a fost emis ilegal și neîntemeiat, deoarece în acesta nu au fost indicate în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare, adică nu au fost precizate care anume obligații de serviciu prevăzute de fișa postului și art. 12 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră au fost încălcate de către dânsul, precum și prin ce s-a manifestat atitudinea neconștiincioasă, or, din ordinul de sancționare rezultă că el a încălcat și a manifestat atitudine neglijentă față de toate atribuțiile de serviciu.

De asemenea, în ordin nu a fost indicat organul competent în care actul de sancționare poate fi contestat.

Mai susține reclamantul că data constatării abaterii disciplinare a fost la 14 ianuarie 2015, când a dat explicații pe marginea acestui caz, însă ordinul de sancționare a fost emis de către pîrît abia la 14 mai 2015, adică peste 4 luni de zile.

Afirmă că chiar în situația în care momentul constatării abaterii disciplinare s-ar fi calculat de la data inițierii anchetei de serviciu – 23 martie 2015, oricum rezultă că sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu omiterea termenului de o lună prevăzut de lege.

Cere Mihailă Vitalie anularea ordinului Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 130/ps din 16 februarie 2015 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră”.

Pe parcursul examinării pricinii reclamantul a depus cerere prin care și-a rectificat pretențiile din acțiune, menționând că de fapt în cererea de chemare în judecată eronat a indicat că solicită anularea ordinului Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 130/ps din 16 februarie 2015 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră”, cerând astfel rectificarea erorii respective și concretizându-și pretențiile, solicitând astfel anularea ordinului Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 505/ps din 14 mai 2015 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră”, în partea ce ține de sancționarea disciplinara a sa, precum și a ordinului nr. 531/ps din 21 mai 2015 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, emis în baza ordinului nr. 505/ps din 14 mai 2015, prin care dânsul a fost eliberat din funcția de șef al secției echipei mobile a Direcției regionale Vest, în mod de retrogradare în funcție cu o treaptă, și numit în funcție de inspector superior al Secției mobile a Direcției regionale Vest, din contul funcției de șef.

Prin hotărârea Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă și anulat ordinul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne nr. 505/ps din 14 mai 2015 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a polițiștilor de frontieră” în partea ce ține de sancționarea disciplinara a lui Mihailă Vitalie și ordinul nr. 531/ps din 21 mai 2015 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare”, ca fiind ilegale.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că lipsa individualizării acțiunii prejudiciabile sau obligației legale încălcată în actul de aplicare a sancțiunii disciplinare, constituie în esență o încălcare de procedură în cadrul sancționării disciplinare a salariatului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărârea Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii, invocând că Mihailă Vitalie a fost informat despre cazul care a avut loc la 18 decembrie 2014, și anume că au fost depistate persoane străine în zona de frontieră, a dat indicații ilegale subalternilor săi de a elibera persoanele depistate și a le returna armele de vânatoare deținute fără întocmirea materialelor procesuale, a tănuit faptul încălcării legislației în vigoare și a instigat subalternii la tănuirea ilegalităților, acțiuni care constituie abatere disciplinară și acordă angajatorului dreptul de a aplica sancțiuni disciplinare, astfel ordinele angajatorului privind sancționarea salariatului său a fost emis cu respectarea legislației.

La 06 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Mihailă Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei

Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, pe care o consideră legală și întemeiată.

În susținerea recursului Mihailă Vitalie a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel.

De asemenea, a mai reiterat recurentul că ordinul nr. 505/ps din 14 mai 2015, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară în temeiul art. 35 lit. e) din Legea ”Cu privire la Poliția de Frontieră” nr. 283 din 28 decembrie 2011 – retrogradare în funcție cu o treaptă, a fost emis de către intimatul Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cu omiterea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul muncii – o lună.

La 26 aprilie 2016, în adresa intimatului Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a fost expediată copia recursului declarat de către Mihailă Vitalie cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 27 mai 2016, intimatul Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință, solicitând să fie declarat ca inadmisibil recursul declarat de către Mihailă Vitalie, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând în susținerea acesteia că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, dând o apreciere corectă tuturor probelor prezente la actele pricinii cu respectarea normelor de drept material și de drept procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihailă Vitalie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihailă Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

În conformitate cu art. 36 alin. (1) și (7) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordin numai după efectuarea anchetei de serviciu și după consultarea consiliilor de disciplină privitor la abaterea disciplinară, în cazurile și în condițiile stabilite de Departamentul Poliției de Frontieră. Sancțiunea disciplinară se aplică în termen de 30 de zile de la finalizarea anchetei de serviciu, dar nu mai târziu de 6 luni de la data comiterii faptei. Perioada de aflare în concediul anual de odihnă, în concediul de studiu sau în concediul medical și durata desfășurării procedurii penale nu se ia în calcul.

În același timp, conform art. 14 alin. (3) din Legea supra enunțată, acțiunile Codului muncii se extinde asupra polițiștilor de frontieră doar în partea nereglementată de prezenta lege.

Astfel, nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul lui Mihailă Vitalie precum că ordinul nr. 505/ps din 14 mai 2015, prin care i-a fost aplicată sancțiune disciplinară în temeiul art. 35 lit. e) din Legea "Cu privire la Poliția de Frontieră" nr. 283 din 28 decembrie 2011 – retrogradare în funcție cu o treaptă, a fost emis de către intimatul Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne cu omiterea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul muncii – o lună, or, ordinea și termenii de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința polițiștilor de frontieră este expres reglementată de art. 36 din Legea cu privire la Poliția de Frontieră, care este o lege specială.

Prin urmare, prevederile art. 209 alin. (1) din Codul muncii nu sunt aplicabile prezentului litigiu.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speța

sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihailă Vitalie ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Mihailă Vitalie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic